

Statsbanerne ved Tilvejebringelsen af disse skinnefri Vejforbindelser til Erstatning af Niveauoverkørsler; men man maa fra det offentlige Side indrette sig efter den Vejtrafik, der vil komme med den Udvikling, som er foregaaet indenfor Automobilomraadet, og det maa man ogsaa gøre fra Statsbanernes Side.

Jeg skal derefter gaa over til at fremsætte nogle Bemærkninger overfor det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte. Det ærede Medlem gik ud fra nogle Udtalelser, jeg havde fremsat ved Finanslovens første Behandling vedrørende Forøgelsen af Tjenestemændenes Tal under den radikale Regering, og det ærede Medlem nævnte, at jeg havde udtalt, at fra 1914—20 androg Forøgelsen ca. 7—8 000. Det er rigtigt, at jeg skønsmæssigt anslog den til dette Tal, og det ærede Medlem nævnte tillige, at jeg skulde have sagt, at Forøgelsen var en Følge af den doktrinære Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen. Nu vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at naar jeg for mit Vedkommende har talt om den doktrinære Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen, har jeg altid omtalt den som værende Slutstenen paa hele den Tjenestemandspolitik, som er blevet ført fra den foregaaende Regerings Side, og jeg har ikke overdrevet, naar jeg skønsmæssigt anslog Forøgelsen til 7—8 000 i det nævnte Tidsrum. Tallet var skønsmæssigt anslaaet, men jeg har i den mellemtilfældige Tid ladet gøre op, hvor meget den virkelige Forøgelse er, og den viser sig da at ligge betydeligt over det af mig nævnte Tal.

Hvis man tager fast og løst ansat Personale indenfor Statsbanerne, Postvæsen og Telegrafvæsen og ser bort baade fra det Personale, som er blevet ansat i Sønderjylland i 1920, og fra de nye Baner, som er kommet til i Tidsrummet 1914—20 — Bramminge—Grindsted-Banen, Grindsted—Brande-Banen, Boulevardbanen og flere —, har der fundet en meget stor Personaleforøgelse Sted ved Statsbanerne i den omtalte 6-aarige Periode, idet Statsbanerne 1. Oktober 1914 af fast og løst ansat Personale havde i alt 16 527 og 1. Oktober 1920 24 873; der foreligger altsaa her en Forøgelse paa 8 346, med andre Ord af over 50 pCt. For Postvæsenets Vedkommende ligger Forholdet saaledes — stadig naar man ser bort fra Sønderjylland —, at Tallet den 1. Oktober 1914 var 7 991 og 1. Oktober 1920 9 698; der foreligger altsaa en Forøgelse med 1 707, og der er saaledes ikke Tale om procentvis nær saa stor en Forøgelse som ved

Statsbanerne. Ved Telegraf- og Telefonvæsenet var der den 1. Oktober 1914 et Personale paa 1 273 Personer, 1. Oktober 1920 2 640, Forøgelsen var altsaa her 1 367. I alt var der en Forøgelse af mellem 11 000 og 12 000 Mand, nøjagtigt 11 420. Det er altsaa Tallene, naar der er Tale om fast og løst ansat Personale. Men ser man alene paa det faste, idet man stadig ser bort fra Sønderjylland og nye Baner, er Forøgelsen mellem 8 000 og 9 000.

Jeg synes, det er en saa stor Forøgelse af Personalet, at Grunden ikke kan søges i de af det ærede Medlem nævnte Ting alene. Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem nævnte, at der under Krigen var en betydelig Trafikstigning. Han nævnte som Momenter: Trafikstigningen, Sønderjylland, den ugentlige Fridag og Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen. Hvor meget der kan skrives paa Trafikstigningens Regning, skal jeg lade være usagt; men det er givet, at det vilde være ganske urimeligt at sætte en saa stor Personaleforøgelse som den nævnte paa Trafikstigningens Regning. Sønderjylland har jeg holdt udenfor i min Sammenligning; og hvor stor Personaleforøgelse den ugentlige Fridag giver, er det ikke let at udtale sig med Bestemthed om. Forholdet var saaledes tidligere, at Tjenestemændene havde en Fridag hver 14de Dag, altsaa 2 om Maanedes; det er blevet udvidet til 4 Fridage om Maanedes — eller en ugentlig Fridag, det bliver selvfølgelig lidt mere, idet der er 52 Uger i et Aar. Jeg anslaaer Forøgelsen af Tjenestemændenes Tal gennem den ugentlige Fridag til mellem 1 000 og 2 000 Mand, antagelig op mod 1 500. Jeg skal erkende overfor det ærede Medlem, at jeg for mit Vedkommende ikke ønsker, at det Gode, som herigennem er tilflydt Tjenestemændene, skal tages fra dem igen, at de ikke vedblivende skal have deres ugentlige Fridag. Jeg synes, det er et rimeligt og naturligt Krav, at Tjenestemændene, som man har det alle Vegne, maa have en ugentlig Fridag. Men Personaleforøgelsen har været alt for stor; og det har været nødvendigt at foretage en Reduktion, og jeg har ved Finanslovens første Behandling gjort Rede for de Reduktioner, der er foretaget.

Nu kan man jo godt sige, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte sagde, at disse Reduktioner i alt væsentligt skyldes Nedgangen i Trafikken; men det virkelige Forhold er dette, at Reduktionerne navnlig har kunnet foretages, for det første, fordi